

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

1.nodaļa: Līksmā darbība radošajā Aplī.

40.

Uzskatiet Kopības savstarpējos sazināšanās brīžus kā lūgšanu, kā visa ļaunā un ārdošā atmešanu. Ja doma nav pretrunā labajam, tad tā ir zīme, ka Labuma Vārti atvērti un tā ir visvajadzīgākā sirds higiēna.

41.

Visdiženākie eksperimenti padarīti par faķīru jokiem. Mango audzēšanas vietā ar domu, tie veikli piekarina augli un zaru. Tāpat pazemināti labākie cilvēka sasniegumi, bet Mēs iesim pa senseno ceļu, lai nepārkāptu Esības likumu.

42.

Lūdzu nesaskatīt labā un ļaunā salīdzināšanā konvenciālā dalīšanu, jo robežas tik likumotas, ka nepadodas zemes izmēriem. Galvenais šķērslis ir tas, ka Smalkā Pasaule ļoti tuvojas un nemitīgi iedarbojas, bet, būdama haotiska, tā grauj katru celtniecisku, izpaustu, apzinīgu grupu. Protams, atkritumi sevišķi aptraipa visdažādākās parādības.

43.

Cilvēks ir tik ļoti tālu no iekšējo parādību atzīšanas, ka tikai retie izpratīs īpašo jēgu, kādēļ norādu pabūt kopīgā klusēšanā. Viņu izpratnē klusēšana nozīmē bezdarbību, tik maz viņi grib zināt par enerģiju mijiedarbību. Tiem enerģijas izpausmes pazīmes ir tikai vai nu pārsists deguns vai ievainota acs. Patiesībā sprieguma pilnā klusēšana rada ugunīgu aizsprostu, kas, palielināts ar dalībnieku skaitu kļūst par cietoksni. Tāpēc sprieguma brīžos var sanākt kopā un parādīt gremdējošas klusēšanas. Protams, var arī domāt par vienīgo ceļu, kur glābiņš. Tā Sūtu jums visu stiprumu.

44.

Kurš gan un kas gan aizstās siržu vienotību, kas līdzīgi degošam ugunskuram nes aicinājumus tālajām pasaulēm? Vai gan izbīsiēs tie, kas kaut reizi pieskārušies Bezrobežībai?

45.

Jūs vēlaties glābiņu un gūt sekmes, bet tādām nolūkam nepieciešami vienoties rīcībās. Ir jāsaprot, cik graujošs jebkurš ritma saskaldījums. Jau desmit gadus gatavoju šo kaujas stundu. Atgādiniet nepaklausīgajiem, ka pavelienu pārraušana nozīmē atkrišanu no Valdoņa. Tieši tagad to galīgi iegaumēsīm. Daudzi tilti tagad steidzīgi jāpāriet un nedrīkst izšķiest dārgumu! Mēs prasām kaut vai patlaban atzīt šo laiku par izcilus laiku, citādi spīdošas uzvaras vietā aiziesim bojā. Mēs vedam jūs uz uzvaru un nevienam nav tiesības Mūs traucēt. Tumšie spēki tagad liks lietā mazsvarīgus sīkumus, bet tieši tajos ir viegli norūdīt svinīgumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

1.nodaļa: Līksmā darbība radošajā Aplī.

46.

Cik svarīgi saglabāt impulsa uguni! Bez šī rosinātāja nav iespējams pasākumu piesātināt ar labākām iespējām. Spēki, kas ielikti pasākumā, vairojas ar impulsa uguni. Tāpēc tik nepieciešami censties pavairot dotos Pirmavota Spēkus. Visos veidojumos vajag uzturēt harmoniju un samērību; tāpēc, lai piesātinātu Mūsu pasākumus, jāsamēro dotais ar pielietotiem mērogiem. Uguns un impulss uztur dzīvību katrā pasākumā. Bet tā pasākumi zaudē savu dzīvīgumu. Tā tieksimies uz apstiprināto uguni, ko devis Valdonis! Tā var sasniegt ugunīgo piesātinājumu.

47.

Kādu labumu var iegūt no sīkiem mēģinājumiem un novērojumiem! Neierobežojot savu laiku, māceklis var vērst uzmanību uz daudzām sīkām parādībām. Ik dienas parasto nodarbību laikā pievērsiet uzmanību organisma izpausmēm. Katrs savā veidā atspoguļo kosmiskās parādības, vajag tikai bezbailīgi atzīmēt katru sajūtu. Tāpat var atzīmēt kā noteikta roka iespaido sadzīves priekšmetu dzīvi. Atkārtojiet to tam, kas aizmirst par personības un pieskares iedarbību.

48.

Pārlasīju sakopoto materiālu par Armagedonu. Ļoti iespaidīgs kopsavilkums, bet ar šo tēmu jābūt uzmanīgiem. Jo visi bargie brīdinājumi, kad tie izkaisīti pa atsevišķām un retām lappusēm, skan citādi, bet sakopoti, tie spēj iedvest bailes vājās apziņās un pat izraisīt nevēlamas izpausmes. Cilvēki grib, lai viņus ieaijātu rožainām cerībām un ļoti nemīl tos, kas viņiem cenšas laikā atvērt acis par tuvajām briesmām. Katru glābēju brīdinājumu viņi pieņem kā personīgus draudus. Tāpēc mans padoms – uzglabāt šo derīgo sakopojumu iekšēji iepazīšanai un lasīšanai.

49.

Viens no labākiem aizsarglīdzekļiem ir okultā apļa apzināšanās. Bet labākās zāles jāpieņem pēc precīziem norādījumiem. Apļa spēks ir tik liels, ka tas spēj pārgrozīt pat zvaigžņu zīmes. Ir zināms, ka aplis ir novērsis nāvi un slimības. Apļa nozīmīgo vērtību ir nepieciešami nosargāt kā katru uzskānotu instrumentu. Nedrīkst aizmirst, ka katrai darbībai starp apļa locekļiem jābūt piesardzīgai.

49.a.

Kā brīnišķs nedalīts aplis cilvēcei jāceļ savas stiprās pilis. Katru radošu pasākumu jāceļ viengabalaini un nedalāmi, nostiprinoties orbītā ap centru. Tikai tā var ar radiusu pieskarties visiem punktiem un uzstādīt vēzienu. Vajag saprast, ka katrai stiprai piliij jāpiesātinās no centra. Jo uztvere paviršāka, jo tā postīgāka visiem virzieniem. Tāpēc vajag tik vērīgi ieklausīties centra iekšējās izpausmēs. Tvirtās Pils nedalāmība ir tās varena spēks. Viengabalainība ir tās daiļums. Centrs ir Labuma Hierarhija. Tā veidojas augstākā pakāpē. Katram garam jāatskārst, ka viss dzīvo no viengabalainības Gaismas. Katrs ašrams piesātinās ar viengabalainību un dzīvo no Hierarhijas Gaismas. Katrs atoms dzīvo viengabalaini, tur – daiļums; tā veidojas pasaule.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

1.nodaļa: Līksmā darbība radošajā Aplī.

50.

Vai kāds var apgalvot, ka Mūsu Vadība viņu pamazinājusi? Vai var kāds sacīt, ka Mēs izpostījuši viņa labākos veidojumus? Vai var kāds atrast Mūsu Vadībā iznīcinājumu un noplaļājumu? NĒ! Ik viena sirds teiks, ka pat kļūdas nogludinājušās, ja vien nav traucējusi paša cilvēka atkrišana. Jūs varējāt apliecināt, kādu postu sev nodarīja atkritēji, bet šajās sekās vainojami bija viņi paši. To skaidro dvēseli, neaptraipītu atkritībā, ir cildeni vest pa Esības virsotnēm. Radniecība izpaužas kā sadarbības sekas. Mēs aicinām uz tādu sadarbību, kas tuvina uz mūžiem.

51.

Kurš gan bez jūtziņas spēj iedomāties Ugunīgās Pasaules realitāti? Bet šāda kādība jāaudzina visā atdevībā, ne tikai uz papīra vien, šādai atdevībai jābūt sirdī. Ugunīgās sfēras pieņemšana pierāda arī vīrišķību, jo ikviena neattīstīta doma vispirms sacelsies pret ugunīm.

52.

Nepiederas tūļāties, kad mākoņi tuvojas. Atgādinu, ka galvenais pamats ir vienbūtīgais enkurs. Nepiederas vērsties atpakaļ, kad taka ved gar bezdibeņa malu. Vajag vienkārši apvienoties glābiņa labā.

53.

Skolotājs ir priecīgs, kad iespējams kolektīvais darbs. Kolektīvā darba noraidīšana ir gara tumsība. Tikai augsta individualitāte ietvers kolektīvo jēdzienu mērogu. Kamēr personība bīstas no kolektīvā darba, tā vēl nav individuāla, tā vēl smok patībā. Tikai brīvības nesagraujamības izpratne var piesaistīt kolektīvam. Tikai šādā patiesas savstarpējas cieņas ceļā mēs sasniegsim vienprātīgu darbu, citiem vārdiem runājot, sasniegsim darbīgu labumu. Šajā labumā iedegas sirds uguns, tāpēc tik līksma ir vienprātīga darba izpausme. Šāds darbs jau neparasti kāpina psihisko enerģiju. Lai arī tas noritētu īsā kopējā darbā, kaut sākumā īsā, bet pilnīgā vienprātībā un gribā gūt sekmes. Sākumā nesaskaņotības dēļ neizbēgams pagurums, bet vēlāk kolektīvā spēka komplekss desmitkārsos enerģiju. Tā mazajās šūniņās iespējams izvirzīt pasaules sekmīguma prototipu.

54.

Sadarbības zaudēšana padara cilvēkus nevarīgus. Saskaņota ritma zaudēšana iznīcina visas jaunu sasniegumu iespējas. Jūs paši redzat, kādas grūtības rada nodalīšanās. Šāds stāvoklis ļoti bīstams.

55.

Var iztēloties, cik brīnišķīga var būt daudzu ļaužu kopējā kalpošana, kad viņu sirdis vienādi tiecas augšup. Nesacīsim – nav iespējams vai ir atstumts. No spēka var aizgūt un no Gaismas apskaidroties, tikai jāizprot, kur Gaisma un Spēks. Kāds jau smejas,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

1.nodaļa: Līksmā darbība radošajā Aplī.

bet viņš smejas tumsā. Bet kas gan var būt briesmīgāks par smiekliem tumsā. Bet Gaisma būs ar to, kas to vēlas.

56.

Katrai sirdij jābūt nevien labai, bet arī pievilcīgai. Novērojams, ka daudzi jaunekļi nestaigā tēva un mātes pēdās. Atskaitot karmiskos cēloņus, var saskatīt vecāku darbības nepievilcību. Tas pats redzams arī attiecībā uz reliģiju. Reliģijai kā saitei ar Augstāko Pasauli jābūt vispirms pievilcīgai. Bailes nepievelk, varmācība ir pretīga, bet Augstākās Pasaules iztulkojumam jābūt valdzinošam. Var priecāties par visu Augstāko. Pat plānprātīgais nenovērsīsies no Augstākā. Lai aptumšotu augstāko, jāizdara daudz atbaidošu darbību. Lai kas arī būtu šie sagandētāji, katrā ziņā viņi ir dievzaimotāji. Ja viņi aptumšos visdaiļāko, viņi būs tumsas kalpi. Iespējams apkaunot visdaiļākās zīmes, jo nav nozīmes dogmām, ne arī simboliem. Kā gan lai nosauc tos, kas attur mazos no Dieva Nama? Samaitātāji, cietumsargi ir tie, kas apkauno lūgšanu Augstākajam. Vai gan sacīts, ka ar tēvu un māti jārunā tikai viņu valodā? Tāpat arī, lūdzot Augstāko, kurš gan var piespiest savu sirdi svešā veidā dziedāt slavas dziesmu? Tā sirds dziedāja, kas sacerēja lūgšanas, himnas, sirsnīgas dziesmas. Nedrīkst garu kavēt uzlidot saviem paša spārnēm. Kā gan un kurp lidos bezspārnainie? Un vai gan nebūs jāatbild tam, kas atlauzīs vissīkāko spalvu? Ja vajadzīga dziesma, tad lai tā ir sirds dziesma un šai dziesmai līdzī dziedās ikviens radījums, ikviens priekšmets pievienosies Visaugstākā slavēšanai. Kas palīdzēs tuvākajam vēl aizrautīgāk dziedāt slavas dziesmu, tas izdarīs labu darbu. Neviena dogma nevar aizliegt sarunāties ar Visaugstāko. Jo daiļāka būs šī saruna, jo tuvāk būs Viņš. Ja vajadzīga palīdzība, pietiek lūgt – “Palīdzi!” Bet arī tik vienkāršam vārdam jābūt pievilcīgam.

Fanātiķiem, par kuriem jūs esat daudz dzirdējuši, trūkst pievilcīguma. Cik daudz tumsas un pretīguma viņi izsējuši! Vai gan ir tāda valoda, kurā nevarētu lūgties? Gara lūgšana piepildās visās valodās, arī sirds var dziedāt savā valodā, bet lai tajā ieskanētu pievilcīgums.